

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Miseratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Divini silentii ratione habita,cultus apud Aegyptios) Spiritibus & beatorum animis laudes adhibebant. Celestibus materia constantia, quæ scilicet similitudine aliqua ad eos facere viderentur, ut ignem Solis & hujusmodi pleraque toto hoc hieroglyphicō opere perquisita ; malis vero damonibus, ne nocerent, vel ut eorum impuritas arceretur, libaminibus & nidore carnium faciebant. Ceterum Aegyptii veteres pecudibus aut sanguine præclare Deos semper abhorruerunt, precibus & thure solo contenti. Adegerunt vero eos Ptolomæi sacra Saturni Serapidisq; fuscipere, quod facere coet. Ei, fana eorum extra pomceria posuerunt, quibus hostia de more mactari debebant. Quamquam illaudato Busiris exemplo, homines postea immolari occidunt, cum is apud proxima Nilo loca tyrrannidem occupasset. Sed quod ad aras & pietatem attinet, in numis T. Allii Cæfaris Antonini simulachrum est utraq; manu passa, ara appositæ, cum inscriptione, PIETAS. Manus porro passa, ut in Cynocephali Commentario docuimus, adorationem significant. In Hadriani Augusti idem, mulachrum eodem habitu, ab cuius uno latere Ciconia adsit de qua loco suo : ab altero ara est corymbis ornata inscriptio, PIETAS AUG. In numo Divæ Augusta Faustina simulachrum est, quodlæva pallam sustentat, altera in ignem, qui de pulcherrime facta ara promicat, libamina portigit, cum inscriptione, PIETAS. Est & ara posita ante signum, in cuius manu patera est libationi parata in numo Lucillæ: inscriptio, PIETAS. Eadem Inscriptione pietas ipsa in Antonini numo dexteram exporrigit passam, læva in subiectam aram libat. Illa porro passa dextera, adorationis, ut alibi loco suo declaravimus, indicium. Supplications porro fieri solitæ, aut cum vota facimus, aut cum damnati votis gratias agimus. Hinc alia atque alia inscriptions in numis inveniuntur, omnitemen ad pietatem ipsam referuntur: five divini numinis auxilium imploremus, five vota perfolvamus. In Julia Pia Felicis Aug. numo signum est læva pallam in ulnam suffollens, dextera in aram porriciens: inscriptio, VOTA PUBLICA. At in Adriani numo cernere est duo simulacra, quorum stat unum ipsius Imperatoris effigie, alterum læva palma surculum tenet, dextera pateram offert Principi: inscriptio, ADVENTU AUG. Est & Domitiani numus cum ara & igne super accenso, cuius inscriptio est, PRINCEPS JUVENTUTIS. Pulcherrima vero omnium, quas viderim, ara est in ipsius Cæfaris Domitianum, in quo ansas illas, unde ara nomen nonnulli volunt, apertissime licet intueri.

PROFUGIUM. CAP. XIV.

Fuisse vero aras apud veteres, uti etiam nunc sunt sanctioris asyli loco, nulli non exploratum est. Hinc apud Maronem Priamus, omni alia salutis spe abiecia, ad aram confugit, cui dixerat uxor: *Hac aram tuebitur omnes*. Et M. Tulli dictum pro Roscio Comœdo: *Sicut in aram confugit ad huius domum*. Et apud Terentium: *Nemo te accusat, Syre; ne tu aram ibi, aut deprecatorem patitur*. Et Ovidius de tristibus:

Uta ca fortunis ana reperta meis,

MISERATIO. CAP. XV.

A pud Athenienses ara peculiaris fuit miseracioni sacra, de qua Papinius Poëta, & Laetantius Grammaticus, neque non Apollinis in Rhetoricis, meminere: & Plutarchus libro de Superstitione, Ψούχου βωμὸν eam appellat. In profugii sane significato Vestam pro ara ponî apud Xenophonem invenias rerum Græcarum libro secundo: *ανδρεῖς θυματῆρες τῶν ταῦτα ὁ θεραμένης, αὐτοῖς δοτεντοντες στάθμην οὐδὲ τὴν δέσμων, Ηακοντία θεραμenes audisset, ad Vestam sibi profugium panxit.* Et ara, acerba, sacrificalis ara Vesta est Polluci, præcipue vero qua in Prytania fuit, ubi inextinctus ignis asservabatur. Et tringita curiarum Vesta collocata apud Dionysium Halicarnasseum antiquitatum secundo. Tale quiddam & apud Tranquillum in Tiberio.

XII. JA.